

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 430/2017-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júna 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou VIS LEGIS s. r. o., Panenská 7, Bratislava, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Lenka Katriková, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 344/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie

záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 344/2012.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že proti sťažovateľovi ako povinnému je na okresnom súde „od roku 2012“ vedená exekúcia pod sp. zn. 7 Er 344/2012. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s. r. o., Košice. Keďže sa sťažovateľ domnieval, že rozhodcovská zmluva (doložka) je neplatná, podal 12. augusta 2015 na okresnom súde návrh na zastavenie exekúcie a 12. októbra 2015 i návrh na jej odklad. Sťažovateľovi však dosiaľ nebolo „*aj navzdory jeho viacerých urgenciám, doručené rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom o jeho Návrhu na zastavenie Exekúcie a dokonca ani o Návrhu na odklad Exekúcie, a to aj napriek skutočnosti, že odo dňa podania návrhu na zastavenie exekúcie prešlo viac ako pätnásť (15) mesiacov (!)*“. Sťažovateľ sa nachádza viac ako jeden rok v právnej neistote týkajúcej sa otázky zastavenia a odkladu neoprávnene vedenej exekúcie. Je presvedčený, že okresný súd svojou nečinnosťou spôsobil zbytočné prietahy v exekučnom konaní, a porušil tak jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Okrem toho „*exekútor... naďalej vykonáva Exekúciu, a to zrážkami zo mzdy a iných príjmov, v dôsledku čoho je Sťažovateľ poškodený na svojich právach... každý deň musel a musí riešiť ako užívať svoju rodinu, prepočítavať každý výdavok, báť sa o budúcnosť vlastných detí a manželky, a to aj napriek neprípustnosti vedenia tejto Exekúcie*“. Z uvedených dôvodov žiada popri deklarovaniu porušenia základného práva a slobody aj priznanie primeraného zadost'učinenia vo výške 2 000 €.

3. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

«1. *Sťažnosti Sťažovateľa sa vyhovuje.*

2. *Základné právo Sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. a základné právo na spravodlivé súdne konanie (the right to a fair trial) podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol v Slovenskej republike vyhlásený pod č. 209/1992 Zb.,*

bolo porušené „iným zásahom“, t. j. zbytočnými prietahmi Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní o vymoženie peňažnej pohľadávky, ktoré je v súčasnosti vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom, sp. zn. 7Er/344/2012.

3. Okresnému súdu Žiar nad Hronom sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7Er/344/2012 konal bez zbytočných prietahov.

4. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2.000,- EUR, ktoré je Okresný súd Žiar nad Hronom povinný vyplatiť do dvoch (2) mesiacov od doručenia nálezu.

5. Okresný súd Žiar nad Hronom je povinný v lehote dvoch (2) mesiacov uhradiť Sťažovateľovi náhradu trov konania podľa § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. spolu vo výške 364,-EUR (za dva úkony právnej služby: (i) prevzatie a príprava právneho zastupovania, (ii) príprava podania - sťažnosti proti porušovaniu základných práv a slobôd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky) na účet právneho zástupcu Sťažovateľa vedený v banke Tatra banka, a.s., č. ú.: 2944463247/1100.»

II.

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

8. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

III.

9. Podstatou sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že postupom okresného súdu v exekučnom konaní, v ktorom je sťažovateľ v postavení povinného, bolo porušené jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie veci v primeranej lehote, a to tým, že okresný súd 15 mesiacov nerozhodol o jeho návrhu na zastavenie exekúcie a návrhu na odklad exekúcie. Počas tejto doby exekútor pokračoval vo výkone exekúcie, ktorá je podľa tvrdenia sťažovateľa neprípustná, zrážkami zo mzdy a iných príjmov sťažovateľa, čím sa sťažovateľ dostal do nepriaznivej finančnej situácie.

10. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu

sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovelo (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

11. Z obsahu s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľ podal 12. augusta 2015 návrh na zastavenie exekúcie, a pretože nedošlo k jej neodkladnému zastaveniu, podal následne 12. októbra 2015 aj návrh na odklad exekúcie. S'ťažovateľ podal 1. decembra 2016 na ústavnom súde s'ťažnosť, v ktorej namieta priet'ahy v konaní okresného súdu pri rozhodovaní o uvedených návrhoch a uvádza, že ku dňu podania ústavnej s'ťažnosti mu rozhodnutie okresného súdu nebolo doručené.

12. Ústavný súd zistil, že okresný súd 24. októbra 2016 uznesením č. k. 7 Er 344/2012-15 rozhodol, že exekúcia je neprípustná a exekúciu zastavil. Uznesenie bolo povinnému doručené 9. decembra 2016 a právoplatnosť nadobudlo 28. decembra 2016. Od podania návrhu s'ťažovateľa na zastavenie exekúcie 12. augusta 2015 do rozhodnutia okresného súdu o jeho návrhu 24. októbra 2016 uplynulo 14 mesiacov. Do momentu, keď bolo s'ťažovateľovi uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie z 24. októbra 2016 doručené, ubehol ďalší mesiac (9. decembra 2016). Ústavný súd konštatuje, že v prípade s'ťažovateľa išlo o exekučné konanie, ktoré nie je skutkovo ani právne zložité, a vzhľadom na skutočnosť, že s'ťažovateľ je v tomto exekučnom konaní v postavení povinného, ktorý musel počas tejto doby strpieť výkon exekúcie zrážkami zo mzdy, možno s'ťažnosť s'ťažovateľa považovať do istej miery za opodstatnenú. Avšak doba, ktorá uplynula od podania návrhu s'ťažovateľa na zastavenie exekúcie do rozhodnutia okresného súdu (14 mesiacov), resp. do jeho právoplatnosti (16 mesiacov), je na hranici ústavnej akceptovateľnosti a ústavný súd v okolnostiach danej veci vzal do úvahy aj skutočnosť, že o návrhu s'ťažovateľa bolo okresným súdom rozhodnuté ešte pred podaním ústavnej s'ťažnosti a uznesenie okresného súdu z 24. októbra 2016 nadobudlo právoplatnosť necelý mesiac po podaní ústavnej s'ťažnosti, čím bola právna neistota s'ťažovateľa odstránená. Navyše, s'ťažovateľ mal v čase podávania ústavnej s'ťažnosti už vedomosť o tom, že o jeho

návrhu okresný súd rozhodol (nahliadnutie právneho zástupcu sťažovateľa do spisu 22. novembra 2016) a pri vyhotovení uznesenia a jeho doručovaní, ktoré následne prebiehalo, konal okresný súd plynulo.

13. Ústavný súd tiež pripomína, že je potrebné mať na zreteli špecifický charakter exekučného konania, ktorého predmetom nie je rozhodovanie o právach a povinnostiach ako takých, tak ako to je v civilnom prípadne trestnom konaní, ale ide o vykonávacie konanie, ktorému predchádzalo rozhodovanie o právach a povinnostiach, ktorého výsledkom je spravidla rozhodnutie, ktoré sa má vykonať v exekučnom konaní.

14. Ústavný súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že v napadnutom konaní nedošlo k prietahom takej ústavnej intenzity, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľa, preto jeho sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (podobne napr. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011, III. ÚS 7/2015).

15. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľa uplatnených v sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2017